

۱۲۰ - ای بنده حقّ

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۱۲۰ - ای بنده حقّ

ای بنده حقّ، نور مطلق آفاق را چنان روشن نمود که خاور و باختر زجاج سراج الهی گشت محبت و وفا و الطاف بی انتها و فضل و کرم جمال ابهی جهان را جهان دیگر کرد. با وجود این بی وفایان را آرزو چنانست که این روشنائی را ظلمانی کنند و این گلشن را گلخن نمایند و این جنت ابهی را توده غبرا کنند و این دور مقدّس را آلوده ترین ادوار عالم نمایند. هیات هیات نور حقیقت را ظلمات غفلت تار و تاریک نماید علی الخصوص بعد از آنکه افریک و امریک را مشتعل نماید. چشمه را فرو بستن ممکن و آسان لکن دریا را چه توان نمود آب نهر را بریدن میسر لکن سیل عظیم را چگونه سدّ توان کرد؟ عنقریب خویش را در خسران مبین دیده و خواهند دید ذرهم فی خوضهم یلعبون و البهء علیک.

ORIGINAL

AUDIO